

โอบาท แต่ผู้แสวงหาวิชาความรู้

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ชะกอวีย์

แปลโดย : ยูซุฟ อิบน์บักร

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

2011 – 1432

IslamHouse.com

﴿وصايا لطلبة العلم﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: يوسف أبوبكر

مراجعة: صافي عثمان

2011 – 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

บทที่ 75

โอวาท แต่ผู้แสวงหาวิชาความรู้

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ การเคาะละวาตและความศานติจงมีแต่ท่านเราะฮ์มุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮ์ อะลัยฮิวะสัลลัม ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีภาคีหุ้นส่วนอันใดสำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์...

ต่อไปนี้เป็นโอวาทบางประการที่ขอตั้งเสียตัวฉันเองและพี่น้องที่รักยิ่งของฉัน ขอคุณจากอัลลอฮ์ให้เราได้รับคุณูปการจากคำโอวาทนี้ และได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ รวมถึงการงานที่ทรงคุณค่า (อะมัด เศาะลีย)

คำโอวาทประการที่หนึ่ง..จงมีความมุ่งมั่นในการแสวงหาวิชาการอิสลาม อัลลอฮ์ ตะอะลา ตรัสว่า

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (الزمر: ٩)

ความหมาย “จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ” (อัล-ซุมัร, 39:9)

อัลลอฮฺ ตะอะลา ตรัสว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (المجادلة : 11)

ความหมาย “อัลลอฮฺจะทรงยกย่องเทิดทูนเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้หลายชั้น” (อัล-มูญาตะละฮฺ, 58:11)

ในบันทึกของอิมามอัล-บุคอรีห์และมุสลิม จากหะดีษมุอาวียะฮฺ ราะเราะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ทานนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ يُرِدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهُهُ فِي الدِّينِ»

ความหมาย “ผู้ใดที่อัลลอฮฺต้องการให้เขาได้รับความดีงาม พระองค์จะ让他เข้าใจในเรื่องศาสนา” (เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีห์ หน้า 596 หมายเลขหะดีษ 3116 และเศาะฮี้หฺ มุสลิม หน้า 398 หมายเลขหะดีษ 1037)

มีบางส่วนจากบรรดานักวิชาการกล่าวว่า “ผู้ที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องศาสนา อัลลอฮฺไม่ประสงค์ให้เขาได้รับความดีงาม” ในบันทึกของอัด-ดารีมียฺ ด้วยสายรายงานที่หะซัน จากหะดีษอนู อัด-ดรรดาฮฺ ราะเราะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ทานนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«إِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ
الْكَوَاكِبِ وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا
وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ» (أبو داود برقم
٣٦٤١، وصححه الألباني في صحيح وضعيف سنن أبي داود بالرقم
نفسه)

ความว่า “แท้จริง ความประเสริฐของผู้ที่มีความรู้(อาคิม)เหนือผู้ที่เคารพ
ภักดีเพียงอย่างเดียว(อาบิต) เปรียบเสมือนดวงจันทร์เต็มดวงที่เหนือกว่า
บรรดาหมู่ดวงดาว แท้จริงบรรดาผู้ที่มีความรู้(อุละมาอ์)พวกเขาเป็น
ทายาทของบรรดานบี(อันบิยาอ์) บรรดานบีไม่ได้ทิ้งมรดกไว้เป็นเงินดีนาร์
หรือดิรฮัม แต่ทว่าได้ทิ้งวิชาความรู้ไว้เป็นมรดก ดังนั้น ผู้ใดที่ได้
ครอบครองมันไว้ถือว่าเขาได้ครอบครองส่วนที่ดีเลิศมากมายแล้ว” (อบู
ดาวูด หะดีษเลขที่ 3641)

อัล-เอาซาอีย์ กล่าวว่า “มนุษย์ตามทัศนะของเรา พวกเขาเป็นผู้
ที่มีความรู้ ส่วนผู้อื่นนอกเหนือจากพวกเขาถือว่าไม่มีอะไรเลย”

ชัยคุลอิสลาม อิบน์อุตัยมีเยฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า
“มนุษย์ชาติมีความจำเป็นต่อวิชาความรู้ทางด้านศาสนามากยิ่งขึ้นกว่าที่
พวกเขามีความจำเป็นในด้านอาหารและเครื่องดื่มซะอีก”

บรรดาผู้ที่มีความรู้พวกเขาดำรงตนตามคำสั่งใช้ของพระองค์ อัลลอฮฺจนกระทั่งถึงกาลอวสาน มีบันทึกในเศาะฮี้หฺของอิมามอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม จากหะดีษมุอฺอฺวียะฮฺและเชาบาน แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ ฮะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَدَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ» (مسلم برقم ۱۹۲۰ ، والبخاري

برقم ۷۱) وفي رواية : «قَائِمَةٌ عَلَى أَمْرِ اللَّهِ» (البخاري برقم ۷۱)

ความหมาย “บุคคลกลุ่มหนึ่งจากบรรดาประชาชาติของฉันยังคงดำรงตนอยู่บนสัจธรรม ผู้ที่ละทิ้งพวกเขาจะไม่ทำให้พวกเขาได้รับอันตรายจนกระทั่งการงานแห่งอัลลอฮฺมาถึง พวกเขายังคงดำรงตนอยู่บนสัจธรรม” (เศาะฮี้หฺ มุสลิม หน้า 795 หมายเลขหะดีษ 1920 และเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีห์ หน้า 39 หมายเลขหะดีษ 71) ในอีกสายรายงาน “ดำรงตนอยู่บนคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺ” (เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีห์ หน้า 39 หมายเลขหะดีษ 71)

อิมามอะหมัด บิน ฮัมบัล กล่าวว่า “หากว่าพวกเขาไม่ได้เป็นชาวหะดีษแล้ว ฉันก็ไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นใคร?”

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้บอกไว้ว่าในช่วง
ท้ายก่อนจะถึงกาลอวสานวิชาความรู้จะถูกยก ความอวิชชาจะแพร่หลาย
วิชาความรู้จะถูกยกด้วยกับการเสียชีวิตของบรรดาผู้ที่มีวิชาความรู้

ในวันทีฆของอัล-บุคอรีห์และมุสลิม จากหะดีษอัब्ดุลลอฮฺ บิน
อัมรฺ บิน อัล-อาศ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮู ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม กล่าวว่า

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ
الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يُبْقِ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا
جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا» (البخاري برقم
١٠٠، ومسلم برقم ٢٦٧٣)

ความหมาย “แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่เก็บความรู้ด้วยการถอดถอน
ออกจากมนุษย์ แต่ทว่าจะเก็บความรู้ด้วยการให้บรรดาผู้รู้เสียชีวิต
จนกระทั่งไม่มีผู้รู้หลงเหลืออยู่ ผู้คนก็จะยึดเอาคนโง่เขลาเป็นผู้นำ แล้ว
พวกเขาถูกถามปัญหา พวกเขาเหล่านั้นก็ออกคำวินิจฉัยโดยไม่มีความรู้
ตัวพวกเขาเองก็ผิดพลาด และทำให้ผู้อื่นผิดพลาดไปด้วย” (เศาะฮิหฺ อัล-
บุคอรีห์ หน้า 45 หมายเลขหะดีษ 100 และเศาะฮิหฺ มุสลิม หน้า 1072
หมายเลขหะดีษ 2673)

และในสถานการณ์เช่นที่กล่าวไว้ในหะดีษนี้ การศึกษาวิชาความรู้ และการสอนนับว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวดมากกว่าในสถานการณ์ปกติทั่วไป ฟังรู้เถิดว่าศาสตร์สูงสุดของวิชาความรู้ทั้งหมดคือ คัมภีร์แห่งอัลลอฮฺ(กิตาบลุลลอฮฺ) ดังนั้นจงเอาใจใส่ในการท่องจำ ทำความเข้าใจ พิจารณาใคร่ครวญ และปฏิบัติตาม ในทำนองเดียวกันต้องเรียนรู้ถึงจริยวัตร(สุนนะฮฺ)ของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และพยายามทำความเข้าใจให้ลึกซึ้ง จงเอาความรู้มาจากบรรดาผู้ที่มีความรู้ที่แท้จริงอันได้แก่ บรรพชนรุ่นก่อน(ชาวสะลัฟ) บรรดาอิมามผู้เชี่ยวชาญ เพื่อว่าจะได้ไม่วินิจฉัยปัญหาอย่างผิดพลาด หรือสนองตอบอารมณ์ใฝ่ต่ำแห่งตน

คำโอวาทประการที่สอง..จงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ -

อัสซะวะ วะ ญัลลีล- พระองค์ตรัสว่า

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (يوسف : ١٠٨)

ความหมาย “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ซึ่งฉันเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺอย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮฺ ฉันมิได้อยู่ในบรรดากลุ่มชนตั้งภาคี” (ยูซุฟ ,12:108)

และอัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت : 33)

ความหมาย “และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่ อัลลอฮฺ และเขาได้ปฏิบัติการทำงานที่ดี และกล่าวว่าแท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดามุสลิมผู้นอบน้อม” (พุศคิลัด, 41:33)

มีปรากฏในเศาะฮี้หฺมุสลิม ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวกับท่านอะลีว่า

«لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ»

ความหมาย “แน่แท้ การที่อัลลอฮฺให้คนๆ หนึ่งได้รับทางนำอันเนื่องมาจากตัวท่านเป็นสาเหตุ มีความประเสริฐยิ่งกว่าการที่ท่านได้รับอูฐแดงเสียอีก” (เศาะฮี้หฺ มุสลิม 4/1872 หมายเลขหะดีษ 2406)

จากหะดีษนี้มีผู้คนบางส่วนเข้าใจคาดเคลื่อนโดยได้ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนผู้อื่น บางครั้งได้วินิจฉัยปัญหาทั้งที่เป็นคนที่ไม่ได้มีความรู้ โดยการอ้างอิงหลักฐานจากหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

«بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» (البخاري برقم 3466)

ความหมาย “จงเอาจากฉันไปเผยแผ่ แม้เป็นเพียงแค่หนึ่งอายะฮ์ก็ตาม”
(เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีห์ หน้า 666 หมายเลขหะดีษ 3462)

สามัญชนทั่วไปที่ไม่มีความรู้ เขาไม่สามารถที่จะเผยแผ่ได้แม้เพียงโองการเดียวของอัลกุรอานหรือเพียงหะดีษบทเดียวของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม นอกจากนี้เขาจะต้องมีความเข้าใจในสองอย่างนั้นเสียก่อน โดยการกลับไปค้นคว้าทบทวนจากคำพูดของบรรดานักอรรถาธิบาย และจากคำอธิบายหะดีษด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามแนวทางของผู้ที่มีความรู้ และที่พวกเขาได้อธิบายชี้แจงต่อบรรดาสาธุศิษย์

การเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮุเป็นพันธกิจของบรรดานบีและศาสนทูต เป้าประสงค์คือ การเชิญชวนผู้คนไปสู่การยอมจำนนต่ออิสลามด้วยคำพูดและการกระทำอย่างศิโรราบ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลิม ท่านได้กล่าวกับมูอาซ บิน ญะบัล ขณะที่จะส่งเขาไปเรียกร้องเชิญชวนชาวเยเมนไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮุ ว่า

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَآيِي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِكِ فَأَعْلِمِهِمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ ... إِنْخِ الْحَدِيثِ» (مسلم برقم 19،
والبخاري برقم 1458)

ความหมาย “ท่านกำลังจะไปหากลุ่มชนหนึ่งจากบรรดาชาวคัมภีร์ ดังนั้น จึงเชิญชวนพวกเขาไปสู่การกล่าวปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺและฉันเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ หากพวกเขาตอบรับ ท่านในเรื่องดังกล่าว จึงบอกพวกเขาว่าอัลลอฮฺได้บัญญัติการละหมาด ห้าเวลาให้แก่พวกเขา....” (เศาะฮี้หฺ มุสลิม หน้า 42 หมายเลขหะดีษ 19 และเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีย์ หน้า 284 หมายเลขหะดีษ 1458)

ในวันทีกของอัล-บุคอรีย์ จากหะดีษอัब्ดุลลอฮฺ บิน อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮฺอันศุม่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวว่า

(بَلِّغُوا عَنِّي وَوَأَيَّةٌ) (البخاري برقم 3462)

ความหมาย “จงเอาจากฉันไปเผยแพร่ แม้เป็นเพียงแค่หนึ่งอายะฮฺก็ตาม” (เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีย์ หน้า 666 หมายเลขหะดีษ 3462)

อิบนุกัลอัยยิม เราะวะฮิมะฮฺอัลลอฮฺ กล่าวว่า “เมื่อการเชิญชวนเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺเป็นภารกิจที่มีเกียรติ สูงส่ง และประเสริฐยิ่งของปวงบ่าว ดังนั้นมันจะไม่บรรลุผลได้นอกจากด้วยวิชาความรู้ซึ่งเขาต้องใช้มันในการเชิญชวนเรียกร้อง ยิ่งกว่านั้น ในการเรียกร้องที่มีผลสมบูรณ์ จำเป็นที่เขาต้องพยายามเข้าถึงความรู้อย่างถ่องแท้ เป็นการเพียงพอ หากว่าผู้ที่ทำหน้าที่เรียกร้องสามารถเข้าถึงจุดนี้ได้ และอัลลอฮฺจะ

ประทานความโปรดปรานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัต-ตัฟซีร อัล-ก็อยยิม หน้า 319)

ชัยค์ อับดุลอะซีซ เราะหิมะฮ์ฮุลลอฮฺ กล่าวว่า “เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้ที่มีความสามารถไม่ว่าจะเป็นผู้รู้ บรรดาผู้ปกครองมุสลิม และนักเผยแผ่(ดาอีย์)จะต้องทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺจนเพื่อว่ามันสามารถกระจายไปถึงโลกทั้งผองให้หฺจรไปทั่วทุกสารทิศ และนี่ก็คืออัล-บะลาฮฺ หรือการประกาศชี้แจง ที่อัลลอฮฺได้มีคำสั่งไว้แก่ศาสนทูตของพระองค์ว่า

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ (المائدة : 67)

ความหมาย “โอ้ผู้เป็นศาสนทูตเอ๋ย จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศศาสนของพระองค์” (อัล-มาอิเดฮฺ, 5:67)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ศาสนทูตมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลิม นั้น มีหน้าที่เผยแผ่ชี้แจงให้ทั่วถึง เช่นเดียวกันกับบรรดาศาสนทูตคนอื่นๆ และผู้ติดตามศาสนทูตก็ต้องทำหน้าที่นี้ด้วยเช่นกัน... (มัจญฺ มุอฺ ฟูตาวา วะ มะกอလာต ชัยค์ อับดุลอะซีซ บิน บาซ 1/333 คัดลอกจากหนังสืออันวฺญาะตุณนะอิม 5/1959, 1960)

คำโอวาทประการที่สาม..รักษาเวลา ส่วนหนึ่งจากข้อสังเกตพบว่าคนหนุ่มสาวบางส่วนไม่ได้เอาใจใส่ต่อเวลาว่าง ไม่ได้ฉกฉวยโอกาสในวัยหนุ่มในช่วงที่มีความกระฉับกระเฉง บางส่วนใช้เวลาหมดไปกับการนอนเป็นช่วงระยะเวลายาวนานโดยไม่มีความจำเป็น บางส่วนหมดเวลาไปกับการอ่านวารสาร หนังสือพิมพ์เป็นเวลานานๆ และบางส่วนใช้เวลาส่วนมากให้หมดไปกับการท่องเที่ยว... ฯลฯ

มีหะดีษปรากฏในหนังสือสุนัน บันทึกโดยอับต-ติรมิซียี จากอบูบารชะฮฺ อัล-อัศละมียี เราะวะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ : عَنِ عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنِ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ، وَعَنِ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ؟ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ؟ وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عَلِمَ؟» (الترمذي برقم

๒๕๑๖، وحسنه الألباني في صحيح الجامع برقم ๗๔๙๙)

ความหมาย “ในวันกิยามะฮฺเท้าของลูกหลานอาดัมจะยังไม่ถูกเคลื่อนย้ายจากพระผู้อภิบาลของเขา จนกว่าเขาจะถูกสอบถามถึงเรื่องราวห้าประการ อายุของเขาถูกใช้ให้หมดไปอย่างไร? วัยหนุ่มของเขาได้ใช้ให้หมดไปอย่างไร? ทรัพย์สินของเขาหามาจากที่ใดและได้ใช้จ่ายไปในหนทางใด? และความร่ำของเขาได้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างไร?” (อับ-ติรมิซียี 4/612 หมายเลขหะดีษ 2416)

ในหะดีษซึ่งบันทึกโดยอัล-ฮาเกิมในหนังสืออัล-มุสตัดริอิก จากอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลยฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวไว้ว่า

«اغتنم خمسا قبل خمس : شبابك قبل هرمك، وفراغك قبل شغلك، وحياتك قبل موتك، وصحتك قبل سقمك، وغناك قبل فقرك» (المستدرک للحاکم برقم ۷۸۴۶، وصححه الألبانی فی صحیح الجامع برقم ۱۰۷۷)

ความหมาย “จงขวยโอกาสกระทำห้าประการ ก่อนอีกห้าประการจะมาถึง วัยหนุ่มของท่าน ก่อนความชราจะมาหา การมีสุขภาพที่ดีของท่าน ก่อนความเจ็บป่วยจะมาหา ความร่ำรวยของท่าน ก่อนความยากจนจะมาหา เวลาว่างของท่าน ก่อนภาระที่ยุ่งเหยิงจะมาหา การมีชีวิตของท่าน ก่อนความตายจะมาหา” (มุสตัดริอิก อัล-ฮาเกิม 4/341 หมายเลขหะดีษ 7846)

มีบทกวีนิพนธ์ ความว่า

والوقت أنفُس ما عُنِيَتْ بِحِفْظِهِ

وأراه أسهل ما عَلِيكَ يَضِيعُ

“กาลเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดที่ท่านควรระวังรักษา

แต่ฉันเห็นว่ามันเป็นเรื่องง่ายเหลือเกินที่ท่านปล่อยให้มันสูญเปล่า”

คำโอวาทประการที่สี่..ต้องมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม อัลลอฮ์

ตะอะลา ตรัสว่า

﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ (الإسراء 67)

ความหมาย “และจงกล่าวแก่บ่าวของฉัน ให้พวกเขากล่าวแต่คำพูดที่ดียิ่ง เพราะแท้จริงชัยฏอนนั้นมันยุแหย่ระหว่างพวกเขา(ให้พวกเขาพูดโดยไม่ระวัง) แท้จริงชัยฏอนนั้นเป็นศัตรูที่เปิดเผยของมวลมนุษย” (อัล-อิสรอ์, 17:67)

มีหะดีษปรากฏในหนังสือสุนัน บันทีกโดยอัด-ติรมิซีย์ จากอบู อัด-ดาร์ดาอ์ เราะวะฎีย์อัลลอฮ์ อันฮุ ทานนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าววว่า

«مَا شَيْءٌ أَثْقَلَ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَيُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبِذِيءَ» (الترمذي برقم ٢٠٠٢ وقال حديث حسن صحيح)

ความหมาย “ในวันกิยามะฮ์ ไม่มีสิ่งใดที่จะหนักยิ่งในตาชั่งของผู้ศรัทธา (มุอ์มิน) มากไปกว่าการมีลักษณะนิสัยอันดีงาม และแท้จริงอัลลอฮ์ทรง

กวีรผู้ที่พูดจาหยาบโลนลามก” (อັต-ติรมิซียี 4/362 หมายเลขหะดีษ 2002 ท่านบอกว่าเป็นหะดีษ หะซัน เศาะฮียฺ)

อิบนุ อัล-มุบาร็อก กล่าวว่า “ลักษณะนิสัยที่ดี หมายถึง การมีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ทุ่มเทในเรืองของความดีงาม ปกป้องจากอันตราย และสามารถอดกลั้นต่อสิ่งที่เกิดจากเพื่อนมนุษย์”

ด้วยเหตุนี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงได้สั่งเสียต่อบรรดาสาวก ดังมีหะดีษปรากฏในหนังสือสุนันของอັต-ติรมิซียี จากอบูซัรร์ และมุอาซ บิน ญะบัล เราะวะฎียัลลอฮุ อันศุมมา แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ» (الترمذي برقم 1987، وقال حديث حسن صحيح)

ความหมาย “จงยำเกรงอัลลอฮ์ไม่ว่าท่านจะอยู่ ณ ที่ใด จงติดตามความชั่วโดยการเอาความดีมาลบล้าง และจงปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยลักษณะนิสัยอันดีงาม” (สุนันอັต-ติรมิซียี 4/355 หมายเลขหะดีษ 1987 ท่านบอกว่าเป็นหะดีษ หะซัน เศาะฮียฺ)

อิบนุล ก็อยยิม เราะวะฎียัลลอฮุ กล่าวว่า “ถูกรวบรวมไว้ในตัวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ระหว่างการยำเกรงต่ออัลลอฮ์และการมีลักษณะนิสัยอันดีงาม เพราะว่าการยำเกรงต่ออัลลอฮ์จะมา

ปรับปรุงสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างบ่าวกับพระผู้อภิบาลของเขา ส่วนการมีลักษณะนิสัยที่ดีงามจะเป็นสิ่งที่มาปรับปรุงระหว่างตัวเขากับเพื่อนมนุษย์” (อัล-ฟะวาอิด, หน้า 84-85) และการศรัทธาของบ่าวคนหนึ่งจะยังไม่สมบูรณ์ตราบใดที่ยังไม่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยอันดีงาม ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«كَمُلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ خُلُقًا» (الترمذي برقم 1162، وقال حديث حسن صحيح)

ความหมาย “ผู้ศรัทธาที่มีความสมบูรณ์ยิ่งในการศรัทธาคือ ผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่ดีงามยิ่ง และผู้ที่ดีเลิศในกลุ่มพวกท่านคือ ผู้ที่มีนิสัยดีต่อภรรยาของพวกเขา” (สุนันอัต-ติรมิซีย์ 3/466 หมายเลขหะดีษ 1162 ท่านบอกรว่าเป็นหะดีษ หะซัน เศาะฮี้หฺ)

แน่นอนที่สุด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นสุดยอดแห่งมวลมนุษยชาติที่มีลักษณะนิสัยอันดีงาม ดังนั้นผู้ใดรักที่จะดำเนินชีวิตบนทางนำสู่การมีลักษณะนิสัยอันสูงส่งก็จงปฏิบัติตามครรลองของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จากอนันตเราะหฺฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่

«خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ فَمَا قَالَ لِي أُفُّ قَطُّ، وَمَا قَالَ لِي شَيْءٌ صَنَعْتُهُ لِمَ صَنَعْتُهُ، وَلَا لِي شَيْءٌ تَرَكْتُهُ لِمَ تَرَكْتُهُ»
(الترمذي برقم ٢٠١٥ وأصله في الصحيحين)

ความหมาย “ฉันได้รับใช้ท่านนบี คีออลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นช่วงระยะเวลาสิบปี ท่านไม่เคยยกกล่าวคำว่า “อุฟ” เลยแม้แต่ครั้งเดียว และท่านไม่เคยยกกล่าวตำหนิสิ่งใดที่ฉันกระทำว่า เจ้าทำมันทำไม? และไม่มีสิ่งใดที่ฉันละทิ้งแล้วท่านจะกล่าวว่า เจ้าทิ้งมันทำไม?” (สุนันอัต-ติรมิซียฺ 4/368 หมายเลขหะดีษ 2015 เดิมทีเป็นหะดีษที่อยู่ในเศาะฮียฺหฺทั้งสอง)

คำโอวาทประการที่ห้า..จงยืนหยัดอย่างหนักแน่นมั่นคงอยู่บนหลักการศาสนา อัลลลอฮุ ตะอะลา ตรัสว่า

﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ (الحجر : ٩٩)

ความหมาย “และจงเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า จนกว่าความแน่นอน(ความตาย)จะมาหาเจ้า” (อัล-หิจรฺ, 15:99) หมายถึง จนกระทั่งเสียชีวิต

และอัลลลอฮุตรัสถึงท่านนบีอีซา อะลัยฮิสสลาม ว่า

﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ (مريم : ٣١)

ความหมาย “และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาต ตราบ
ที่ฉันมีชีวิตอยู่” (มัรยัม, 19:31)

มีปรากฏในรายงานของอิมามอะหมัด จากหะดีษอาอิชะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้
กล่าวว่า

«يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَطَاعَتِكَ» (مسند الإمام
أحمد ٦/٢٥١)

ความหมาย “โอ้ ผู้ทรงเปลี่ยนแปลงหัวใจ โปรดให้หัวใจของฉันมั่นคงอยู่
บนแนวทางศาสนาของท่านและเชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน” (มุสนัด อี
มามอะหมัด 6/251)

และยังมีหะดีษต่างๆ ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม อีกมากมายที่มาอธิบายถึงบรรดาผู้ที่ยึดมั่นศาสนา ในช่วงทำย
ก่อนโลกจะถึงกาลอวสาน ผู้ที่ยืนหยัดมั่นคงในหลักการจะเป็นดังคน
แปลกหน้า แต่ที่ว่าพวกเขาจะได้รับภาคผลบุญเสมือนที่บรรดาสาวกของ
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม เคยได้รับ ขณะที่อิสลามเริ่มต้น
ขึ้นอย่างคนแปลกหน้า สาเหตุดังกล่าวอันเนื่องมาจากความอดทนอดกลั้น
ต่อความเป็นคนแปลกหน้าของพวกเขา ดังมีหะดีษปรากฏในเศาะฮิหฺ

มุสลิม จากอิบน์ อุมัรฺ เราะฎียัลลอฮุ อันฮุม่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ»

ความหมาย “อิสลามได้เริ่มต้นอย่างคนแปลกหน้า และจะกลับไปอย่างคนแปลกหน้าเหมือนที่เริ่มต้น ดังนั้นความดีงามอันมากมายจะได้รับแก่บรรดาคนแปลกหน้า” (เศาะฮี้หฺ มุสลิม 1/130 หมายเลขหะดีษ 145)

และในอีกหะดีษ แท้จริงพวกเขา

«أَنَاسٌ صَالِحُونَ فِي أَنَاسٍ سَوْءٍ كَثِيرٍ، مَن يَعْصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ»

ความหมาย “พวกเขาคือกลุ่มคนที่ดีซึ่งใช้ชีวิตท่ามกลางกลุ่มคนชั่วจำนวนมาก จำนวนคนที่ปฏิเสธพวกเขามีมากกว่าคนที่เชื่อฟัง” (มุสนัดอิหม่ามอะหมัด 2/177)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวเปรียบเทียบถึงสภาพของผู้ที่ยืนหยัดอยู่บนหลักการศาสนาในช่วงใกล้ถึงกาลอวสานเสมือนผู้ที่ทำถ่านไฟไว้ในมือ และเขาจะได้รับภาคผลบุญเท่ากับการปฏิบัติตนของบรรดาสาวกของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถึงห้าสิบคน มีหะดีษในหนังสือสุนันอบูดาวูด จากอบู ษะอฺลอะบะฮฺ อัล-เคาะชะนีญฺ เราะฎียัลลอฮุ อันฮุม่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ

อะลัยฮิ วะสัลลัม ขณะที่มีการสั่งใช้ให้ทำความดีและห้ามปรามให้ละเว้น
จากความชั่ว ท่านได้กล่าวว่า

«فَإِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامَ الصَّبْرِ، الصَّبْرُ فِيهِ مِثْلُ قَبْضِ عَلَى الْجُمْرِ،
لِلْعَامِلِ فِيهِمْ مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِهِ» وَزَادَنِي
عَیْرُهُ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْهُمْ؟، قَالَ : «أَجْرُ خَمْسِينَ
مِنْكُمْ» (من حديث أبي داود برقم ٤٣٤١)

ความหมาย “แท้จริงหลังยุคของพวกเขาจะมีวันแห่งความอดทน ความ
อดทนในวันนั้นเสมือนกับการกำถ่านไฟ สำหรับผู้ที่กระทำความดีเขาจะ
ได้รับภาคผลบุญเท่ากับห้าสิบคนที่ได้กระทำเหมือนกับเขา” คนอื่นได้
ถามเพิ่มเติมว่า ใ้ท่านเราะสุลลอลฮุ ภาคผลบุญเท่ากับห้าสิบคนจากหมู่
พวกเขาเองหรือ? ท่านเราะสุลตอบว่า “ภาคผลบุญเท่ากับห้าสิบคนจาก
หมู่พวกท่าน(เศาะหาบะฮฺ)” (ส่วนหนึ่งจากหะดีษของอับู ดาอูด 4/123
หมายเลขหะดีษ 4341)

สุดท้ายขอสิ่งเสียตัวฉันและพี่น้องผู้เป็นที่รักยิ่งของฉัน..จงยืน
หยัดอย่างหนักแน่นมั่นคงอยู่บนแนวทางอันเที่ยงธรรมของท่านนบี
ศ็อลลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และบรรดาสาวกของท่าน และจงอดทน
อดกลั้นในแนวทางดังกล่าวให้สุดความสามารถ อัลลอลฮุ ตะอะลา ตร์สว่า

﴿وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝٣﴾ (سورة العصر)

ความหมาย “ขอสาบานด้วยกาลเวลา แท้จริง มนุษย์นั้นอยู่ในการขาดทุน นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความอดทน” (อัล-อัสสุร,103:1-3)

อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ

الْحَاكِمِينَ﴾ (يونس : ١٠٩)

ความหมาย “และเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชาแก่เจ้า และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสิน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดียิ่ง” (ยูนุส ,10:109)

และอัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿وَالْعَقَبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصص : ٨٣)

ความหมาย “และนั่นปลายย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง” (อัล-เกาะศ็อบ, 28:83)

และไม่เป็นที่สงสัยแต่ประการใดว่ามุสลิมในยุคปัจจุบันกำลังเผชิญหน้ากับความสับสนวุ่นวายนานับการไม่ว่าจะเกิดจากอารมณ์ใฝ่ต่ำและความคลั่งไคล้ต่อมายาวัตถุอย่างเมามั่น แต่ทว่าผู้ที่ขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือเขา และผู้ใดที่ขอต่ออัลลอฮฺให้มีความอดทน พระองค์ก็ทรงประทานความอดทนให้แก่เขา อัลลอฮฺ ตะอะลา ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾
(العنكبوت : 69)

ความหมาย “และบรรดาผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของเรา แน่หนอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่หนทางของเรา และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอยู่กับผู้กระทำความดีทั้งหลาย”(อัล-อังกะบุต, 29:69)

ขอคู่อภัยจากพระองค์อัลลอฮฺ ทรงประทานให้พวกเราและพวกท่านเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขาเหล่านั้นด้วยเถิด

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล การเศาะละวาตและความศานติจงมีแด่ท่านนบีมุหัมมัดของเรา รวมถึงบรรดาวงศาคณาญาติ และบรรดาอัครสาวกของท่านทั้งหมดด้วยเทอญ